

mi plezanja v plezalnem vrtcu in jadralnega padalstva.

DELOVNI EKOLOŠKI TABOR

Kar 47 planincev in šest članov vodstva se je sredi julija udeležilo planinskega ekološkega delovnega tabora na Komni, ki sta ga skupaj organizirala Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije in Mladinska komisija pri PZS. Največ časa so udeleženci tabora namenili čiščenju planinskih poti in saniranju nekaterih divjih odlagališč v gorah. Pobirali so smeti po planinskih poteh in opozarjali planince na ekološko vedenje.

Sanirali so divje odlagališče pri Črnem jezeru na koncu doline Sedmerih triglavskih jezer in pospravili 25 vreč, tako da odlagališča pri Črnem jezeru ni več. Prav tako so se lotili večjega odlagališča na Planini na Kraju, kjer so napolnili 45 vreč in jih odnesli do žičnice na Komni. To odlagališče je zdaj popolnoma sanirano.

V stari lovski koči nad Krmo so odstranili štiri vreče odpadkov in jih odnesli v dolino, pri izviru Tolminke so počistili odpadke, ki so jih tam pustili vojaki jugoslovanske vojske, ter podrl taborne prostore in ognjišča, na Pokljuki so nabrali 15 vreč odpadkov ter odstranili staro šaro, tudi žimnice in štedilnike, z Bogatinskega sedla pa so odnesli devet vreč smeti.

Čistili so planinske poti Komna-Črno jezero, Črno jezero-Pršivec-Planina Jezero, Planina Jezero-Ovčarija-Sedmera jezera, Komna-Sedmera jezera, Sedmera jezera-Tičarica-Zelnarica-Hribarice, Sedmera jezera-Prehodavci-Lepo špiče, Hribarice-Dolič-Triglav-Planika in okolica, Planika-Krma, Planika-Dolič, Planika-Pokljuka, Komna-Bogatinsko sedlo-Krnsko jezero, Bogatinsko sedlo-Peski-Krn, Krnsko jezero-Krn, Bogatinsko sedlo-Polog, Bogatinsko sedlo-Bogatin ter Bogatinsko sedle—Lanževica-Lepa Komna.

Presekali so nekatere zaraščene planinske in lovske poti, opravili nekaj del okoli planinske koče PD Instalacije ter pomagali pri nošnji skodel do lovske koče na Melju. Pri izvedbi so sodelovali s Triglavskim narodnim parkom, ki jim je nudil strokovno pomoč in opremo.

Na taboru, ki so ga finančno in materialno omogočili Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije, Zavarovalnica Adriatic, TNP, Žito, Ljubljanske mlekarne, Pivovarna Union, Emona Ljubljana in Mladinska komisija pri PZS, je sodelovalo tudi šest udeležencev iz tujine, in sicer iz Belgije, Nizozemske in Finske, ki so bili navdušeni nad naravnimi lepotami Slovenije. Vsi so se dobro vključili v delo.

Kot je v poročilu zapisal vodja tabora **Samo Gjerek** iz Trbovelj, je ta ekološki tabor dosegel svoj namen, zato ima smisel nadaljevati takšno obliko dela.

SPET JE NA POTI SLOVENSKA HIMALAJSKA ODPRAVA

TRINAJSTI SLOVENSKI OSEMTISOČAK

Na pot na trinajsti, predzadnji osem-tisočak, ki slovenskim alpinistom še manjka, da bi kompletirali serijo vseh štirinajstih osem-tisočakov, kolikor jih je na našem planetu, je v soboto, 19. septembra, odpotovala ena od najmočnejših slovenskih alpinističnih odprav zadnjega časa, ki šteje kar 14 članov. Vodja odprave **Tone Škarja** je peljal na 8091 metrov visoko Anapurno I šest starih himalajskih mačkov in šest mladih alpinistov, ki so zdaj prvič v najvišjem pogorju sveta, poleg tega pa sta z odpravo odšla še splitski alpinist **Stipe Božič**, ki že od leta 1979, od odprave na Mount Everest, pleza s slovenskimi plezalc, in **Janez Hrovat**, snemalec slovenske televizije, ki bo o odpravi posnel kolikor bo le mogoče filmskega gradiva.

Poleg vodje odprave so na poti na to himalajsko goro operativni vodja odprave **Viki Grošelj** ter člani **Robert Supin**, **Vanja Furlan**, **Matjaž Jamnik**, **Iztok Tomazin**, **Benjamin Ravnik**, **Miha Kajzelj**, **Uroš Rupar**, **Filip Bence**, **Slavko Rožič** in **Igor Tekavčič**. Zdravnika odprave sta dr. Tomazin in dr. Tekavčič, med udeleženci

odprave pa ni poklicnega alpinista, ki bi se preživljal samo s plezalsko dejavnostjo.

Cilj odprave je južna stena Anapurne, kjer nameravajo naši alpinisti predvsem ponoviti Angleško smer in - kar je verjetno prvenstveni cilj odprave - preplezati prvenstveno direktno smer po stebri v steni. Če bodo naši alpinisti priplezali na vrh, bo to za Slovenijo trinajsti, predzadnji osem-tisočak, za Vikija Grošlja pa v okviru njegove akcije 8000 plus deseti osem-tisočak.

»To je ena od odprav, ki daje priložnost mladim slovenskim alpinistom,« je na tiskovni konferenci pred odhodom odprave v Nepal v prostorih Planinske zveze Slovenije v Ljubljani dejal vodja Tone Škarja. »Za Planinsko zvezo bi bilo seveda mnogo ceneje, če bi poslala na pot samo nekaj svojih najboljših alpinistov, ki bi poskusili opraviti načrtane naloge, vendar bi bila ob taki politiki Planinske zveze Slovenije ogrožena prihodnost slovenskega vrhunškega himalajizma. Zato odhaja skupaj z izkušenimi alpinisti tudi mlada generacija.«

Anapurna I: celotna Anapurna je pogorje, v katerem se dvigajo posamezni vrhovi, med katerimi je tudi sedanji cilj slovenskih alpinistov

Celotna odprava na Anapurno I stane 105000 ameriških dolarjev, vredna pa je 140000 dolarjev; razlika med obema vrednostima je oprema, ki je večinoma last udeležencev odprave.

Vsi alpinisti plezajo na Anapurno v alpskem slogu, tudi Viki Grošelj, ki je pred odhodom na pot dejal, da nima drugačnih ambicij kot po Angleški smeri priplezati na vrh. Verjetno bo šel na strmo pot proti vrhu v skupni navezi s Stipetom Božičem, kot sta doslej šla že nekajkrat.

Anapurna, predzadnji osematisočak, ki še manjka v slovenski zbirki osemtisočakov (prihodnje leto bodo naši alpinisti odšli še na zadnjega, 8611 metrov visoki drugi najvišji vrh na svetu, K-2, in tako ob stoletnici slovenske planinske organizacije kompletirali serijo - če jim bo seveda uspel letošnji podvig), zavzema posebno mesto v zgodovini svetovnega alpinizma. Bila je prvi osematisočak, na katerega je stopila človeška noga (Francozi leta 1950). Ko so alpinisti priplezali na vse najvišje vrhove, so tudi v Himalaji prišle na vrsto stene. In spet je bila Anapurna tista, kjer se je začelo novo obdobje: leta 1970 so Angleži preplezali njeno južno steno, prvo veliko steno kakšnega osemtisočaka. Ob tem pa Anapurna spada, kot je dejal načelnik komisije za odprave v tuja gorstva in vodja sedanje slovenske odprave Tone Škarja, med težje in nevarnejše himalajske velikane.

Slovenci smo se v njeno kroniko zapisali z neuspešnim poskusom v južni steni leta 1983, tudi skupna odprava s Hrvati pozimi 1990/91 s

severa ni bila uspešna, pač pa je **Slavko Svetičič** sam jeseni lanskega leta deloma po novi smeri preplezal zahodno steno, vendar mu je močan veter preprečil vzpon na vrh.

Anapurna je torej predzadnji osemtisočak, na katerem Slovenci še nismo bili. Zdaj je na poti močna ekipa plezalcev, ki bodo poskušali priplezati na vrh. V domovino se bodo naši alpinisti vrnili 9. novembra, na vrh pa bodo po predvidevanjih in načrtih plezali med 18. in 25. oktobrom.

Wolfgang Gullich je mrtev

Umetnik kamnitih navpičnih sten **Wolfgang Gullich** se je prve letošnje septembrske dni smrtno ponesrečil v avtomobilski prometni nesreči. Skoraj 32-letni meščan Ntirnberga v Nemčiji, ki je kot prvi in doslej edini vrhunski plezalec na svetu preplezal smer enajste težavnostne stopnje, ni postavil samo novih meril, ampak je začrtal tudi nove poti v športnem plezanju. Plezati je začel v stenah peščenjakov v Pfalzu, kot študent na akademiji za šport se je nato preselil v Frankovsko Švico, kjer mu je minulo leto uspelo preplezati znamenito »Action directe«, najtežjo smer. **Wolfgang Gullich** je postal idol kamnite scene. Tudi v Patagoniji in v Himalaji si je s prvenstvenimi smermi naredil ime. Živel ni samo za plezalni šport, ampak je s pisanjem knjig, tečaji in prispevki sponzorjev lahko živel samo od plezanja.